

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Roman Kuczyński

w sprawie z odwołania J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o zapłatę zaległych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz

Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 12 listopada 2009 r.,

skargi ubezpieczonego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
orzeczenia - wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 kwietnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga ubezpieczonego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 22 kwietnia 2008 r. - podlegała odrzuceniu z następujących przyczyn:

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem w części określającej jej istotę (jej treść), powinna zawierać między innymi uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Skarżący we wniesionej skardze wskazał na możliwość powstania szkody, twierdząc, że zaskarżone orzeczenie stwarza możliwość niezwłocznej egzekucji kwoty 7.289,46 zł stanowiącej wartość przedmiotu niniejszej skargi wraz z odsetkami.

Skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody, mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia stanowi podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej orzeczeniem sądowym. Na etapie postępowania wywołanego skargą skarżący powinien uprawdopodobnić powstanie szkody, samo uprawdopodobnienie możliwości jej wyrządzenia nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało orzec, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).